

Vyjádření k dokumentu:

Stanovisko

podnikatelských a zaměstnavatelských organizací ČR k podpoře podnikatelského vzdělávání

Jako problematické vidíme stanovisko v těchto bodech:

Podnikatelské a zaměstnavatelské organizace ČR vidí řešení připravenosti na podnikání a profesní dráhu ve **zvýšení podílu odborné praxe ve výuce a v užší a intenzivnější spolupráci škol se zaměstnaneckou sférou.**

Jedním z nich je například realizace praktické výuky v reálném pracovním prostředí.

Podnikatelské a zaměstnavatelské organizace ČR podporují co nevyšší možné zapojení studentů do praxe a jsou pro zavedení povinných praxí pro studenty středních škol.

Důležitým podpůrným nástrojem by mohla **být povinnost pro odborné učitele zvyšovat si své znalosti stážemi ve firmách**, kdy by učitele během jejich nepřítomnosti zastoupil odborník z praxe, což by vedlo jednak ke zvýšení praktických znalostí učitele a jednak k atraktivnější výuce pro žáky.

Podnikatelské a zaměstnavatelské organizace očekávají, že školy absolventy připraví pro konkrétní pracovní pozice.

Školy se v žádném případě nebrání spolupráci s podnikatelskou sférou. Z hlediska přípravy žáků na povolání je tato spolupráce nutná a nezbytná. Je zde však několik komplikací, které je nutné vzít v úvahu.

V současnosti je na většině studijních oborů zařazena praxe, většinou v rozsahu čtyř týdnů (tato povinnost je stanovena v RVP jednotlivých oborů vzdělání). Praxe realizují žáci obvykle na pracovištích partnerských podniků a organizací. Jejich realizace je pro školy povinná. Na druhou stranu pro podnikatelskou sféru neexistuje obligatorní povinnost žáky na praxe přijímat. Proto je mnohdy zajištění praxí pro školy velmi obtížné. Ne všichni zaměstnavatelé také jsou schopni a ochotni připravit praxe na dostatečné odborné úrovni, žáci vykonávají mnohdy pouze nekvalifikované a pomocné práce, což není z hlediska výuky optimální.

V některých oborech narážíme také na omezený plynoucí ze zdravotní legislativy, která vymezuje práce zakázané mladistvým zaměstnancům (vyhláška 180/2015 Sb.). Žáci 1. – 3. ročníků středních škol spadají právě do této kategorie, plnoletí jsou většinou až ve čtvrtém ročníku. Proto navýšení rozsahu praxí není zcela reálné. Při přesunu většího podílu praktické výuky k zaměstnavatelům narážíme také na nutnost pedagogické způsobilosti pracovníků, kteří vedou praktickou výuku. Ta je stanovena zákonem o pedagogických pracovnících. Stáže učitelů odborných předmětů ve firmách považujeme za prospěšné, ale dle platné legislativy je ve škole nemohou nahradit odborníci z praxe, pokud nebudou mít pedagogickou kvalifikaci. Nepovažují za příliš reálné, že by byli odborníci z praxe ochotni studovat při svém zaměstnání pedagogická studia.

Také představa, že školy mohou připravit absolventy pro konkrétní pozice, není zcela reálná. Školy nemohou připravovat absolventy „na míru“ jednotlivým firmám. Absolventi musí být

připraveni s určitou mírou obecnosti tak, aby mohli zastávat určité typové pozice. Specifické požadavky konkrétního podniku či technologie si musí absolventi doplnit u konkrétního zaměstnavatele dle jeho požadavků.

A jedna drobná formální připomínka k terminologii. Dle školského zákona studují v základních a středních školách žáci, nikoli studenti. Ti studují až na vyšších a vysokých školách. V tomto smyslu je nutné text upravit.

V Praze dne 2.10.2015

Ing. Jiří Zajíček,
viceprezident pro školství, UZS ČR